सधातुः

शिशुः

तु ।

बालकः

तु ।

बालिका

युवती

	ब.व.
	आसन्
	आस्त
	आस्म

अभ्यासः

१. उदाहरणानुसारं रिक्तस्थानानि पूरयन्तु -

	ए.व.	द्वि.व.	ब.व.
[illegible]	सः बालकः आसीत् ।	तौ बालकौ .... ।	ते बालकाः .... ।
[illegible]	त्वं बालकः आसीः ।	युवां बालकौ......... ।	यूयं बालकाः .... ।
[illegible]	अहं बालकः .... ।	आवां .... ।	वयम् .... ।

२. [illegible] च -

क्तवतु

वर्तमानकाले	भूतकाले (क्तवतु)
एकः बालकः अस्ति ।	एकः बालकः *आसीत्* ।
सः उपवनं गच्छति ।	सः उपवनं **गतवान्** ।
तस्य स्नेहिताः अपि सन्ति ।	तस्य स्नेहिताः अपि *आसन्* ।
उपवने ते एकं वानरं पश्यन्ति ।	उपवने ते एकं वानरं **दृष्टवन्तः** ।
सः वानरः पिपासितः अस्ति ।	सः वानरः पिपासितः *आसीत्* ।
स्नेहिताः जलकूपीं तत्र स्थापयन्ति ।	स्नेहिताः जलकूपीं तत्र **स्थापितवन्तः** ।
वानरः शीघ्रं शीघ्रं जलं पिबति ।	वानरः शीघ्रं शीघ्रं जलं **पीतवान्** ।
वानरः अन्यत्र गच्छति ।	वानरः अन्यत्र **गतवान्** ।
एका बालिका अस्ति ।	एका बलिका *आसीत्* ।
सा बालकेन्द्रे संस्कृतं पठति ।	सा बालकेन्द्रे संस्कृतं **पठितवती** ।
सा मधुरं गायति ।	सा मधुरं **गीतवती** ।
सा प्रतियोगितायां पुरस्कारं प्राप्नोति ।	सा प्रतियोगितायां पुरस्कारं **प्राप्तवती** ।
सा प्रसन्ना भवति ।	सा प्रसन्ना *अभवत्* ।
सा श्लोकं लिखति ।	सा श्लोकं **लिखितवती** ।
त्वं भारतमातुः गीतं गायसि ।	त्वं भारतमातुः गीतं **गीतवान्** ।
युवां सर्वदा सत्यं वदथः ।	युवां सर्वदा सत्यम् **उदितवन्तौ** ।
यूयं कुत्र भ्रमथ ?	यूयं कुत्र **भ्रमितवन्तः** ?
अहं कथां लिखामि ।	अहं कथां **लिखितवान्** ।
आवां प्रश्नं पृच्छावः ।	आवां प्रश्नं **पृष्टवन्तौ** ।
वयं पुस्तकानि नयामः ।	वयं पुस्तकानि **नीतवन्तः** ।